

πλάγιος

πλάγιος, -ια, -ιο, επίθ. [<αρχ. πλάγιος], πλάγιος· το ουδ. ως ουσ. **το πλάγιο**, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) η επαναφορά της μπάλας στον αγωνιστικό χώρο με τα χέρια και το σημείο του γηπέδου από το οποίο γίνεται αυτή η επαναφορά, το τατς: «το πλάγιο χτυπήθηκε απ' τον τάδε παίχτη || ο τάδε παίχτης πήρε φόρα κι απ' το σημείο του πλάγιου έστειλε την μπάλα μέσα στην αντίπαλη περιοχή». Επίρρ. **πλάγια** κ. **πλαγίως**. (Ακολουθούν 12 φρ.)·

- δια της πλαγίας οδού, βλ. λ. [οδός](#)·
- έφυγε με πλάγια πηδηματάκια, βλ. λ. [πηδηματάκι](#)·
- έχει πλάγια σκέψη, βλ. λ. [σκέψη](#)·
- κάν' την με πλάγια πηδηματάκια, βλ. λ. [πηδηματάκι](#)·
- με πλάγια μέσα, βλ. λ. μέσο·
- με πλάγιο τρόπο, βλ. λ. τρόπος·
- πλάγια ματιά, βλ. λ. ματιά·
- πλάγιο άουτ, βλ. λ. άουτ·
- πλάγιο βλέμμα, βλ. λ. βλέμμα·
- σε ήχο πλάγιο, βλ. λ. [ήχος](#)·
- την έκανε με πλάγια πηδηματάκια, βλ. λ. [πηδηματάκι](#)·
- φύγε με πλάγια πηδηματάκια, βλ. λ. [πηδηματάκι](#)·